

## Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Zbornični tajnik poroča, da je trgovinski in obrtni zbornici bila od 79 tvrdek ljubljanskih poslana prošnja z naslednjo vsebino: „Podpisane trgovske in obrtniške tvrdke v mestu Ljubljani trpé škodo uže mnogo let radi različnosti železniških tarifov, kateri so vsled tako imenovanih pristaniških tarifov, vsled dovoljenih znižanih tarifov za oddaljenejšje postaje, osobito za Trst, Reko, Gorico i. dr. ter vsled nedovoljenih enakih tarifov za geografski bližjo postajo v Ljubljani tako nepovoljno sestavljeni, da v tem glavnem mestu deželnem vidno peša trgovina in obrtnost in da se je promet zeló skrčil.

Ker je bila Ljubljana sredotočje znatnega državno-železniškega omrežja, nadejali so se podpisanci, da z državno železnico dosežejo kako premembo te deželne neprilicnosti, in to tem preje, ker so pritožbe zastopnikov železniškemu svetu v več sejah, osobito v seji oktobra l. 1885, imele toliko uspeha, da je visoki železniški svet enoglasno in izrecno priznal, da Ljubljano oškodujejo sedanje tarifne nejednakosti, ter je c. kr. glavno ravnateljstvo bilo pozvano, da izposluje za Ljubljano ugodnejše tarife.

Iz zapisnika trgovinske in obrtne zbornice za Kranjsko o seji dné 30. novembra 1886 videlo se je, da je v seji c. kr. državno-železniškega sveta od 29. oktobra 1886 izjavil gospod izvestitelj prometnih stvari, vladni svetnik dr. Liharzik, da se je uravnava tarifnih nejednakosti za Ljubljano razbila radi protivljenja c. kr. priv. južne železnice, ali da c. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic ne bode opustilo, ter se bode pri obravnavah o novi uravnavi prometnih odnošajev med državnimi železnicami in južno železnico, katere se bodo vršile, ko se ima ravnokar odpreti proga Hrpelje-Trst, potegnili za Ljubljano.

Dotični predlog tarifnega odbora bil je tudi sprejet.

Konečno so dobili podpisanci večje upanje v dosego ugodnejših tarifov z ukazom visokega c. kr. trgovinskega ministerstva od 29. marca 1887, br. 1051, kateri ukaz je bil izdan vsled sklepov deželnega odbora od 4. in 20. januarija 1886 in ki ga je priobčilo visoko c. kr. deželno predsedništvo z dopisom od 8. aprila l. 1887, br. 854.

Po naslednjem sklepu deželnega zbora kranjskega: „da se pri sklepanji peažne pogodbe gledé na progo Ljubljana-Divača promet iz Kranjske ne prepusti južni železnici, nego da se kranjskim postajam omogoči rabiti državne tarife“, javlja se v zgornjem visokem ukazu, da po obravnavah, izvršenih med c. kr. glavnim ravnateljstvom avstrijskih državnih železnic in južno železnico, c. kr. državne železnice smejo po peaški pogodbi voziti tudi po južne železnice progi Ljubljana-Divače, ter da se iz tega nastajajoče novo kartelovanje prometa v Trst, in sicer vesoljni promet med Ljubljano in Trstom prepusti društvu južne železnice, da se bodo vendar po poprečnem izračunjanji tarife c. kr. državnih železnic o peaški progi Ljubljana-Divača pokazala bistvena olaj-

šila v prometu Ljubljane s Trstom, ko se dotični vozni tarifi morajo vrediti po tarifih bližnje zamejne postaje na progah c. kr. državnih železnic.

Po tem zagotovilu morali so podpisanci pričakovati, da se bodo takrat, ko se otvori promet čez Hrpelje v Trst, tarifne nejednakosti, katere uže toliko časa tlačijo, odstranile in da dobode Ljubljana za promet od Trsta in v Trst tarife, kateri ne bodo nikakor dražji od tarif državnih železnic od postaj pred Ljubljano v Trst in narobe.

Toda, kako britko so se varali podpisanci!

Ne samo, da tarifne nejednakosti, vsled katerih je do zdaj trpela Ljubljana, niso bile odstranjene, ampak so se na občutljiv način pomnožile in poostrole, kajti po uvedenem državno-železniškem tarifu od 6. julija p. l. veljajo za Ljubljano za promet od Trsta in do Trsta dosedanji tarifi južne železnice, dočim so vse postaje nad Ljubljano na državni železnici dobile neposredne državno-železniške tarife za promet od Trsta in do Trsta in morejo dobivati svoje blago od Trsta čez Ljubljano ceneje na Gorenjsko ter z Gorenjskega skozi Ljubljano razpošiljati ceneje v Trst, nego li more Ljubljana enako blago pošiljati v Trst ali pa od tamkaj dobivati.

(Dalje prihodnjič.)

## Podučne stvari.

### Nasledki „šnopsa“.

(Dalje.)

Pri belježniku napravita veljavno vzajemno pogodbo o skupnem premoženju, oziroma gotovem denarju, kar sta ga imela; po tej pogodbi bila je Beta v prihodnje popolno od Plahtača odvisna. Od sedaj naprej mu je povsod udano sledila; bil ji je v vsakem oziru več nego popolno všeč; zvita in spridena bila sta oba, toraj: „gliha vkup štriha“. Vsak je za-se v drugemu zaželjenega tovariša našel.

Po dogovoru zapustita T... in se po morji podata v mesto P... o. Tu napravita blizu pristanišča novo gostilnico na svojo roko; ta gostilnica bila je oni „pri Zamorcu“ v vsem popolno enaka; primerne prostore za-njo sta pod ugodnimi pogoji dobila tudi brez težave. Krstila sta jo na ime „Pri Strelcu“. Pomcrščaki, častniki in prostaki, kakor tudi domači meščani vsakovrstnih svetnih stanov so to novo gostilnico čemdalje, tem mnogobrojneje obiskovali. Vsakdo je v njej dobil vsega — česar koli je le pozelel. — Zvita Plahtač in Beta njegova sta tu goste in obiskovalce svoje za denar kar drla; nobeno sredstvo jima v ta namen ni bilo preumazano in prehudobno; da sta le svrho svojo dosegla, za drugo brigala se nista popolno nič, pa je bilo vse dobro. Marsikak dalnji in nepoznan tujec je v to gostilnico prišel brez vsake skrbi zdrav, vesel in premožen, a iz nje ni se nikdar več povrnil, osobito, če je osamljen tam prenočil. Takim osamelim nesrečnikom bil je odločen v prenočišče poseben, skriven in lepo opravljeni kraj. Marsikakega takega nesrečneža pogoltnilo je morje, potem, ko